

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 108.

Vydána dne 5. prosince 1923.

Obsah: (226.—229.) **226.** Nařízení o úpravě poměrů učitelských osob na státních vyučovacích, vzdělávacích a vychovávacích ústavech bývalého státu uherského na Slovensku a v Podkarpatské Rusi. — **227.** Nařízení o drahotní výpomoci učitelstvu škol obecných a občanských na Slovensku, vydržovaných obcemi nebo náboženskými společnostmi. — **228.** Nařízení, kterým se snižuje přírážka k dani z vodní síly. — **229.** Vyhláška, kterou se opravuje chyba tisku v úmluvě stanovící definitivní Dunajský Statut.

226.

Vládní nařízení ze dne 29. listopadu 1923

o úpravě poměrů učitelských osob na státních vyučovacích, vzdělávacích a vychovávacích ústavech bývalého státu uherského na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 10 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 269 Sb. z. a n., kterým se upravují poměry úředníků a zřízců u státních úřadů a ústavů bývalého státu uherského:

§ 1.

(1) Ustanovení tohoto nařízení týkají se učitelských osob ustanovených na státních školách a ústavech vyučovacích, vzdělávacích a vychovávacích bývalého státu uherského na území Slovenska a Podkarpatské Rusi, které chtějí býti trvale ustanoveny na československých státních školách a ústavech.

(2) Za školy a ústavy ve smyslu ustanovení prvního odstavce pokládají jest zejména opatrovny, mateřské školy, výchovné ústavy pro děti normální i úchylné, ústavy pro hluchoněmé a slepé, obecné (ludové) a občanské školy, střední školy, učitelské ústavy a vyšší dívčí školy, průmyslové, odborné, obchodní a zemědělské školy.

§ 2.

(1) Učitelské osoby, v § 1 tohoto nařízení jmenované, jsou povinny podati do 60 dní ode dne, kdy toto nařízení nabude účinnosti, žá-

dost za své trvalé ustanovení na státních školách nebo ústavech, uvedených v § 1 tohoto nařízení, a to podle toho, na kterém území byly ustanoveny za bývalé vlády uherské, buď u ministra splnomocněného pro správu Slovenska v Bratislavě nebo u civilní správy Podkarpatské Rusi v Užhorodě.

(2) Lhostejno jest, zda zaměstnanci tito vykonali slib poslušnosti republice československé ve smyslu § 2 zákona ze dne 10. prosince 1918, čís. 64 Sb. z. a n., o mimořádných přechodních ustanoveních, čili nic, a zda byli v postavení svém ministrem splnomocněným pro správu Slovenska prozatímně potvrzeni, dále, zda službu skutečně vykonávají, či jsou mimo službu (na dovolené, v pensii, nebo vůbec se ze služby vzdělili, aniž se jí výslovně vzdali), ať již berou požitky nějaké, čili nic.

(3) Propuštění učitelských osob ze služby beze všech nároků, které bylo vysloveno ministrem splnomocněným pro správu Slovenska podle § 14, al. 1., nařízení ze dne 5. března 1919, čís. 555 adm., zůstává v platnosti a propuštěné učitelské osoby nejsou tomuto nařízení podrobeny.

(4) K žádostem jest připojit v prvopise nebo ověřeném opise všechny doklady, nutné pro posouzení žádosti.

§ 3.

(1) Z povinnosti podati žádost za ustanovení ve smyslu § 2 tohoto nařízení jsou vyňaty učitelské osoby:

1. které byly ve státní službě školské trvale ustanoveny ústředními úřady (ministerstvy) v Praze, ministrem splnomocněným pro

správu Slovenska nebo civilní správou Podkarpatské Rusi,

2. které byly ústředními úřady (ministerstvy) služebně přikázány nebo vyslány na Slovensko nebo Podkarpatskou Rus z Čech, Moravy a Slezska.

(2) Učitelské osoby tyto mohou být vy-
zvány, aby předložily opis dekretu jmenova-
cího nebo příkazovacího, a to podle toho, na
kterém území byly ustanoveny za bývalé
vlády uherské, buď úřadu ministra splnomoc-
něného pro správu Slovenska nebo civilní
správy Podkarpatské Rusi ve lhůtě v § 2 to-
hoto nařízení dané.

§ 4.

(1) Jestliže ty které učitelské osoby ne-
podají povinné žádosti za ustanovení ve lhůtě
v § 2 tohoto nařízení stanovené, nebo po-
dají-li ji po skončení této lhůty, má se za to,
že se vzdávají dobrovolně svého služebního
místa a všech nároků s ním spojených. Uply-
nutím podací lhůty buďtež těmto osobám
jakékoliv služební požitky, požívají-li jich
dosud, zastaveny.

(2) Výrok o tom a opatření ve smyslu
předcházejícího odstavce náleží příslušnému
ústřednímu úřadu (§ 5).

§ 5.

O žádostech za trvalé ustanovení na ško-
lách a ústavech uvedených v § 1 tohoto na-
řízení, opatřených dobrým zdáním úřadu mi-
nistra splnomocněného pro správu Slovenska
nebo civilní správy Podkarpatské Rusi, roz-
hoduje ten ústřední úřad v Praze, do jehož
oboru tyto školy a ústavy patří.

§ 6.

(1) Nebrání-li tomu nutkové příčiny, lze
žadatele trvale ustanovit na místa systémi-
sovaná nebo bez určení stálého místa.

(2) Při rozhodování o žádostech budiž
dbáno toho, aby uchazeči byli českosloven-
skými státními příslušníky, za republiky
loyálními, aby měli aspoň učitelskou způsobi-
lost, předepsanou podle uherského práva k vy-
učování na ústavě, pro nějž by jejich trvalé
ustanovení přicházelo v úvahu, a aby bylo,
pokud se týče, prokázáno, že se v dosavadní
československé státní službě dobře osvědčili.

(3) Není-li u nich postačitelé kvalifikace
jazykové, bude o jejich přihlášce rozhodnuto
teprve tehdy, jestliže vyhovějí i této pod-

mínce do doby, stanovené případ od případu.
Nesplní-li ve stanovené době této podmínky,
mohou být po uplynutí zmíněné doby pensio-
nováni ve smyslu § 6 zák. č. 269/1920 Sb. z.
a n.

§ 7.

Učitelské osoby, ustanovené trvale podle
tohoto nařízení, stávají se státními zaměst-
nanci a jsou podrobeny veškerým zákonům,
nařízením a předpisům, pro státní zaměst-
nance jejich skupin platným.

§ 8.

Učitelské osoby československé státní pří-
slušnosti, které na školách a ústavech, v § 1
tohoto nařízení uvedených, včas účinnosti
tohoto nařízení službu vykonávají a které se
sice řádně a včas za trvalé ustanovení při-
hlásí, ale definitivně do československých
státních služeb převzaty nebudou, buďtež pří-
slušným ústředním úřadem (§ 5) dány od
1. dne následujícího měsíce po dni, v němž
bude zamítnuta jejich žádost za ustanovení,
na odpočinek. Zopatřovací požitky buďtež
jim vyměřeny tímž ústředním úřadem podle
zásad § 6 zák. č. 269/1920 Sb. z. a n.

§ 9.

(1) Ustanovení § 8 tohoto nařízení platí
i pro učitelské osoby, které byly na školách
a ústavech v § 1 tohoto nařízení uvedených
ustanoveny orgány bývalého státu uher-
ského.

(2) Bylo-li však prokázáno, že zaměstnanci
ti se dopustili za vlády československé repu-
bliky trestných činů proti bezpečnosti česko-
slovenského státu, buďtež propuštění podle
druhého odstavce §u 7 zák. č. 269/1920 Sb. z.
a n., bez jakýchkoli nároků nejpozději dnem
uplynutí lhůty, stanovené v § 2 tohoto na-
řízení; důvody zbavení služby buďtež v pro-
pouštěcím dekretě vyjádřeny.

(3) Napřed jest však okolnosti, zakládající
skutkovou podstatu takových trestných činů,
podrobně vyšetřiti a oznámiti učitelské osobě
s podotčením, že může proti nim podati připo-
mínky do 14 dní u ministra splnomocněného
pro správu Slovenska, pokud se týká u civilní
správy Podkarpatské Rusi. O připomínkách
rozhoduje příslušný ústřední úřad (§ 5)
v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti osmého dne
po dni vyhlášení a provéstí je přísluší mini-

stru školství a národní osvěty, zemědělství, vnitra, financí a ministru splnomocněnému pro správu Slovensku.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Bečka v. r.	Bechyně v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Novák v. r.
Srba v. r.	Dr. Hodža v. r.
Udržal v. r.	Habrman v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	

227.

Vládní nařízení ze dne 29. listopadu 1923

o drahotní výpomoci učitelstvu škol obecných a občanských na Slovensku, vydržovaných obcemi nebo náboženskými společnostmi.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 23. května 1919, čís. 274 Sb. z. a n.:

§ 1.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1922, čís. 380 Sb. z. a n., o drahotní výpomoci učitelstvu škol obecných a občanských na Slovensku, vydržovaných obcemi nebo náboženskými společnostmi, jehož platnost byla prodloužena vládním nařízením ze dne 26. dubna 1923, čís. 88 Sb. z. a n., prodlužuje se do konce prosince 1924.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1924. Provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Malypetr v. r.	Udržal v. r.
Bečka v. r.	Habrman v. r.
Bechyně v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Tučný v. r.
Novák v. r.	Dr. Franke v. r.
Srba v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Markovič v. r.	

228.

Vládní nařízení ze dne 21. listopadu 1923,

kterým se snižuje přírážka k dani z vodní síly.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 338 Sb. z. a n., o dani z vodní síly:

§ 1.

Přírážka k dani z vodní síly snižuje se ze 4 h na 2 h za jednu koňskou sílu (Ks. eff) a hodinu.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1923 a provede je ministr financí.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Bečka v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hodža v. r.	Habrman v. r.
Tučný v. r.	Dr. Kállay v. r.
Malypetr v. r.	Bechyně v. r.
Novák v. r.	Srba v. r.
Udržal v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Franke v. r.	Dr. Markovič v. r.

229.

Vyhláška ministerstva vnitra v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí ze dne 13. listopadu 1923,

kterou se opravuje chyba tisku v úmluvě stanovící definitivní Dunajský Statut.

V úmluvě stanovící definitivní Dunajský Statut (Convention établissant le statut définitif du Danube), vyhlášené dne 14. prosince 1922 pod čís. 356 v částce 134. Sbírky zák. a nař., má zníti prvá věta článku XXVII. francouzského textu takto:

„En vue de l'accomplissement de la tâche qui lui est confiée par les dispositions du présent statut, la Commission internationale constituera tous les services administratifs, techniques, sanitaires et financiers qu'elle jugera nécessaires“.

Malypetr v. r.
Dr. Beneš v. r.